

[Undervisningsministeren]

ressourcer. Jeg vil godt meget kort i den forbindelse gøre opmærksom på, at særforsorgens udlægning er en administrativ omlægning, den er ikke tænkt hverken som en begrænsning eller en udvidelse af særforsorgen.

Hr. Alfred Hansen sagde noget om, at »hvis besparelserne vinder gehør hos ministeren« – underforstået, at det var det, jeg havde givet udtryk for. Her må jeg altså lige sige stop. Jeg gav udtryk for, at en række af de besparelsesforslag, jeg havde set i avisen, var klart uacceptable for mig, men at jeg i øvrigt er indstillet på, at også det område, jeg administrerer og er chef for, skal bære sin del af de besparelser, der i øvrigt er blevet besluttet. Jeg udelukker ikke besparelser på uddannelsesområdet som sådant, men hermed er der ikke sagt, at man skal følge besparelseskataloget, som måske en dag kommer frem.

Hr. Steen Folke sagde, at Kommunernes Landsforening fralægger sig ansvaret, forstod han på mig. Jeg må dertil sige, at jeg kender kun fremstillingen fra dagspressen, og det var dagspressen, jeg citerede. Jeg sagde, at den opfattelse havde jeg fået ved at læse dagspressen.

Med hensyn til de konkrete forslag synes jeg, det er rimeligt, inden jeg går ud og kommenterer detaljer og forslag, at jeg har haft lejlighed til at se forslagene og kataloget som sådant, så jeg ønsker ikke at komme med yderligere kommentarer ud over dem, jeg kom med i mit første indlæg.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Mølgaard: spm. nr. 33

Tyroll: spm. nr. 35

Inge Krogh: spm. nr. 37

Arne Bjerregaard: spm. nr. 39

Glistrup: spm. nr. 47 og 49

Steen Folke: spm. nr. 59 og 78

Ernst Schmidt: spm. nr. 60

Spørgsmålene og svarene er optaget i Folketingstidende nedenfor.

Spm. nr. 33

Til *miljøministeren* (13/11 79) af:

Mølgaard (DR):

»Vil ministeren med baggrund i rapporten om havariet på a-kraftværket på Tremile-øen i USA ved kontakt til svenske myndigheder søge Barsebäck-værkets drift standset?«

Begrundelse

Ifølge dagbladet Politiken (1979-11-02) finder professor Ove Nathan, Niels Bohr instituttet ved Københavns universitet, medlem af atomenergikommissionen og af miljøstyrelsens udvalg om landforurening fra a-kraftværker, at Tremile-ø-rapporten bekræfter, at »der må ses med stor skepsis på anlæg af danske atomkraftværker, og det svenske atomkraftværk Barsebäck må lukkes«, idet det jo kun ligger ca. 20 km fra København. Det hedder i artiklen/udtalelsen: Tremile-rapporten viser, siger Ove Nathan, at de mange smukke ord om sikkerheden på atomkraftværker ikke passer. I praksis er sikkerheden afhængig af tilfældigheder. I flere år talte man slet ikke om sikkerheden, ingen mente, det var et problem. Tremile-øen har lært os noget andet. Det må føre til øget politisk skepsis over for både dansk atomkraft og Barsebäck.

Ove Nathan henviser til, at danske myndigheder, bl. a. atomenergikommissionen, i 1974 i et notat til regeringen omtalte de amerikanske forskrifter for atomkraftsikkerhed som værende på et højt niveau og noget, Danmark kunne følge, når talen var om Barsebäck.

Det holder altså ikke, vi kan ikke stole på disse normer, vi må være helt sikre selv. Men selv med faste normer, så lærer Tremile-ulykken os, at det værste er det menneskelige kaos i en katastrofesituation. Både i kontrolrummet og hos de myndigheder, der skulle kontrollere, at tingene gik rigtigt for sig. Modsat rettede ordrer fra dette tilsyn er et eksempel. Man må spørge: ville det være anderledes her i Europa? Næppe, når man tænker på, at netop amerikanerne har erfaring i katastrofesituationer i forbindelse med